

ROZSUDOK

V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Anny Elexovej a členov senátu JUDr. Soni Langovej a JUDr. Ing. Miroslava Gavalca, v právnej veci žalobcu : **C. T.**, spol. s r.o., so sídlom M. č. 53, B., zast. : *JUDr. M. H.*, advokátom so sídlom L. č. 22/B, X. B., proti žalovanému : **Colné riaditeľstvo Slovenskej republiky** so sídlom Mierová č. 23, 815 11 Bratislava, o **preskúmanie zákonnosti rozhodnutia** správneho orgánu v colnom konaní, na odvolanie žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave zo dňa 25. októbra 2006 č.k. 2S 39/04–73, takto

rozhodol :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave zo dňa 25.10.2006 č. 2 S 39/04 – 73 **ruší** a vec mu vracia na ďalšie konanie.

Odôvodnenie :

Rozhodnutím č. 13900/04-1410 zo dňa 3. augusta 2004 žalovaný colný orgán potvrdil odvolaním napadnuté rozhodnutie Colného úradu v Senici č. 492/04/6521/Ma zo dňa 17.02.2004, ktorým bolo podľa § 196 ods. 1 zákona č. 618/1992 Zb. Colného zákona (ďalej na účely tohto rozsudku len „zák. č. 618/1992 Zb.“) rozhodnuté o vzniku colného dlhu v celkovej výške 210.280,- Sk. V odôvodnení uviedol, že povinný dlžník I. B. K., O. si ako deklarant nesplnil svoju povinnosť predložiť v zmysle § 96 zák. č. 618/1992 Zb. tovar (5259 kusov športových tréningových biliardových tág A 57) v neporušenom stave colnému úradu určenia –

CÚ 5268 Bratislava BEZ v lehote do 21.09.1994, a ďalej, že nedodržel všetky opatrenia určené colným úradom odoslania – CÚ 6521 Kúty D2 dovoz na zabezpečenie jeho identifikácie.

Popri povinnom dlžníkovi I. B. bol za splnenie colného dlhu označený aj dlžník P. T. – C., B. z dôvodu prechovávanía tovaru, ktorý unikol colnému dohľadu a žalobca z titulu ručiteľského záväzku.

Proti tomuto rozhodnutiu podal žalobca na Krajský súd v Bratislave žalobu z 11.10.2004.

Krajský súd ako súd prvého stupňa podľa § 250j ods. 2 písm. a) O.s.p. zrušil napadnuté rozhodnutie žalovaného, nakoľko námietku žalobcu o nedodržaní lehoty na vykonanie colného zápisu v súlade s § 221 a 222 zák. č. 618/1992 Zb. colným orgánom vyhodnotil ako dôvodnú.

Krajský súd mal jednoznačne preukázané, že najneskôr dňa 9. apríla 1998 (resp. aj skôr – 10.08.1995) mal colný úrad preukázanú skutočnosť, že povinný I. B. si nesplnil svoju povinnosť, ktorá mu pri režime tranzit vyplývala z ust. § 96 ods. 2 zák.č. 618/1992 Zb., a preto bol colný orgán nielen oprávnený, ale aj podľa § 221 ods. 3 písm. a) cit. zákona povinný vymerať výšku príslušného cla.

Krajskému súdu z administratívneho spisu vyplynulo, že Colnica Senica postupne listom zo dňa **28.06.1995** oznámila žalobcovi vznik colného dlhu vo výške 3.232.527,- Sk a následne listom zo dňa **28.11.1995** oznámila opätovne žalobcovi tú istú výšku colného dlhu, ďalej že výkazom nedoplatkov zo dňa **01.02.1996**, ktoré je rozhodnutím v danej veci, upozornila žalobcu na nezaplatenie colného dlhu vo výške 3.232.527,- Sk, pozostávajúceho z cla vo výške 396.977,- Sk, dovozne prírážky vo výške 630.122,- Sk a dane z pridanej hodnoty v sume 2.205.428,- Sk. Následne dňa **09.04.1998** vydal Colný úrad Senica rozhodnutie o vzniku colného dlhu, ktorým žalobcovi oznámil vznik colného dlhu v celkovej výške 261.369,- Sk, ktorý sa vzťahuje na biliardové tága v počte 2754 kusov, ktoré boli zadržané a uskladnené v colnom sklade. Toto rozhodnutie sa podľa mienky krajského súdu však na zvyšok tovaru - biliardové tága v počte 2505 kusov, nevzťahuje, a preto účinky predpokladané v ust. § 238 ods. 2 zák. č. 618/1992 Zb., t.j. prerušenie premlčacej lehoty, nastať u zvyšku tovaru nemohli.

Taktiež krajský súd upozornil na tú skutočnosť, že dňa **17.02.2004** rozhodol Colný úrad v Senici v napadnutom rozhodnutí o vzniku colného dlhu v celkovej výške 210.280,- Sk, s odôvodnením, že bola porušená povinnosť predložiť tovar v počte

cca 5259 kusov biliardových tág v neporušenom stave colnému úradu určenia – CÚ 5268 Bratislava BEZ v lehote do 21.09.1994.

Týmto postupom podľa odôvodnenia rozhodnutia krajského súdu Colný úrad v Senici porušil najmä ust. § 223 ods. 1 zák. č. 618/1992 Zb., pretože na aplikáciu citovaného ustanovenia a na opakovaný zápis colného dlhu v tomto prípade nevznikol žiadny zákonný dôvod. S prihliadnutím, že k oznámeniu o vzniku colného dlhu muselo dôjsť v roku 1995 a s prihliadnutím na to, že podľa § 238 ods. 2 zák. č. 618/1992 Zb. začala 6-ročná premlčacia lehota plynúť od 1. januára 1996, a teda uplynula dňa 31.12.2001, ktorá nebola ani prerušená, nakoľko v administratívnom spise absentovali akékoľvek úkony smerujúce k vybratiu alebo k vymoženiu nedoplatku cla, potom Colný úrad v Senici vykonal zápis colného dlhu v predmetnej veci na základe porušenia zákona, pretože nedodrжал zákonom stanovenú lehotu pre takýto úkon.

Vo včas podanom odvolaní zo dňa 12.12.2006 proti rozsudku prvostupňového súdu žalovaný poukázal na to, že rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci, pričom vyjadril nesúhlas s tvrdením krajského súdu o duplicitných zápisoch. Podľa žalovaného colný dlh vznikol iným spôsobom, nezákonným odňatím tovaru spod colného dohľadu.

Žalovaný ďalej zdôraznil, že colný dlh vymeraný na 2754 kusov tág dňa 9.4.1998 v sume 261.369,- Sk bol žalobcom uhradený. Vo zvyšnej časti 2.505 kusov tág bolo dňa 19.6.2001 vydané rozhodnutie, ktoré žalovaný ako vyšší orgán zrušil mimo odvolacieho konania. Následne bolo vydané rozhodnutie 19.7.2002, ktoré bolo zrušené 28.8.2003 a až rozhodnutie zo 17.4.2004 bolo v odvolacom konaní žalovaným potvrdené. Na základe týchto argumentov sa žalovaný nestotožnil s tvrdením žalobcu o opakovanom colnom konaní a vydávaní rozhodnutí v tej istej veci.

Rovnako žalovaný vo svojom odvolaní vyslovil nesúhlas s názorom krajského súdu, že boli vykonané duplicitné zápisy, nakoľko po zrušení predchádzajúceho prvostupňového rozhodnutia v elektronickej evidencii colného orgánu samotný systém automaticky vygeneruje nové interné evidenčné číslo, ktoré colný orgán vo svojom rozhodnutí z dôvodu prehľadnosti uvádza. Ďalej žalovaný nesúhlasil s právnym názorom krajského súdu, že právo vybrať a vymáhať colný dlh sa premlčalo ku dňu 31.12.2001, nakoľko v tejto veci bolo dňa 19.6.2001 vydané Colným úradom v Senici rozhodnutie, ktoré je nutné vyhodnotiť ako úkon s následkom prerušenia plynutia premlčacej lehoty.

Tiež podľa žalovaného krajský súd opomenul, že aj výkaz nedoplatkov z 1.2.1996 je nutné brať ako úkon prerušujúci plynutie premlčacej lehoty, a preto táto odznova začala plynúť až od 1. januára 1997.

Záverom žalovaný požadoval zrušenie napadnutého rozsudku krajského súdu a vrátiť mu vec na ďalšie konanie bez priznania nároku na náhradu trov konania.

Z vyjadrenia žalobcu zo dňa 31. augusta 2007 pre odvolací súd vyplynulo, že nesúhlasí s argumentmi žalovaného. Predovšetkým poukázal na podstatu sporu, ktorou je snaha žalovaného získať od žalobcu zaplatenie sumy za podmienok, keď dlžníci nie sú známi a tovar nikdy nebol na trh Slovenskej republiky uvedený, nakoľko sa nachádza v colnom sklade colnej stráže Bratislava - prístav. Preto nemohla žalovanému vzniknúť žiadna škoda a samotné konanie voči žalobcovi je možné hodnotiť iba ako šikanózne.

Argumentáciu žalovaného o neexistencii opätovných zápisov žalobca s poukazom na ust. § 35 ods. 2 Občianskeho zákonníka spochybnil. Takisto nevymeranie colného dlhu „ihneď“ je v zmysle čl. 2 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky sankcionované jeho nezákonnosťou. V prípade aplikácie premlčacej lehoty žalobca súhlasil s argumentáciou žalobcu.

V závere vyjadrenia žalobca navrhol potvrdenie napadnutého rozsudku krajského súdu a priznanie náhrady jeho trov konania.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „Najvyšší súd“) ako odvolací súd (§ 10 ods. 2 O.s.p.) preskúmal napadnutý rozsudok v rozsahu a z dôvodov uvedených v žalobe postupom podľa zákona č. 99/1963 Zb. (Občiansky súdny poriadok - ďalej v texte rozsudku len „O.s.p.“). Po zistení, že odvolanie bolo podané oprávnenou osobou - žalovaným, v zákonnej lehote (§ 204 ods. 1 O.s.p.), a že ide o rozsudok, proti ktorému je podľa ustanovenia § 201 O.s.p. odvolanie prípustné, nariadil vo veci pojednávanie (§ 250g ods. 1 O.s.p.) a dospel k záveru, že odvolanie je dôvodné, pretože krajský súd nesprávne právne posúdil vec (§ 221 ods. 1 písm. h/ v spoj. s § 250ja ods. 4 posledná veta O.s.p.). Na základe uvedeného bolo potrebné napadnutý rozsudok krajského súdu zrušiť a vec vrátiť prvostupňovému súdu na ďalšie konanie.

Najvyšší súd z pripojeného administratívneho spisu predovšetkým zistil, že vo veci sporného colného nedoplatku príslušné orgány vykonali úkony zoradené do nasledovného chronologického poradia :

- dňa 16.09.1994 Colný úrad Kúty - Břeclav na základe predloženého colného vyhlásenia prepustil deklarantovi I. B. K., O. do režimu tranzit s colným úradom

- určenia 5268 Bratislava – BEZ biliardové tága v počte 5259 kusov s pripojenou sumou 6.301.222,- Sk,
- dňa 09.02.1995 bol spísaný Colnicou Bratislava Protokol o prebratí 2525 ks biliardových tág z miesta ich úkrytu v pivničných priestoroch na Vajnorskej ul. č. 8, Bratislava,
 - dňa 12.03.1995 colný úrad spísal Protokol o zistení porušenia colných predpisov právnickou osobou,
 - dňa 28.06.1995 Colnica Senica oznámila žalobcovi listom č. CDO-272/95/6521 vznik colného dlhu v sume 3.232.527,- Sk,
 - dňa 14.07.1995 Colnica Senica zrušila s prihladením na začatie trestného konania listom č. CDO-Z-272/95/6521 predchádzajúce oznámenie z 28.06.1995 o vzniku colného dlhu v sume 3.232.527,- Sk,
 - dňa 28.11.1995 Colnica Senica vymerala Oznámením o vzniku colného dlhu č. CDO-684/95/6521 tento colný dlh v sume 3.232.527,- Sk adresované žalobcovi,
 - dňa 23.01.1996 Colnica Senica vydala oznámenie č. CDO-684/95/6521 o vzniku colného dlhu v sume 3.232.527,- Sk adresované dlžníkovi K., O.
 - dňa 01.02.1996 Colnica Senica vydala Rozhodnutie – výkaz nedoplatkov č. 21/96/34-VN na celkovú sumu colného dlhu v čiastke 3.232.527,- Sk,
 - dňa 22.04.1997 žalovaný zrušil toto rozhodnutie Colnice Senica č. 21/96/34-VN a vrátil ho na ďalšie konanie,
 - dňa 15.12.1997 Colný úrad Senica vydal rozhodnutie č. 1003/96-1-38 odv/ro o zastavení konania o vymáhanie nedoplatku colného dlhu a súčasne zrušil oznámenie o vzniku colného dlhu č. CDO-684/95/6521 z 28.11.1995,
 - znalec Ing. J. B. určil znaleckým posudkom č. 3/1998 zo dňa 2. apríla 1998 novú colnú hodnotu 1 ks biliardového tága pre rok 1994 v sume 185,- Sk,
 - dňa 09.04.1998 Colný úrad Senica vydal rozhodnutie o vzniku colného dlhu na sumu 261.369,- Sk (2734 ks biliardových tág nenachádzajúcich v colnom sklade), ktorá čiastka v zmysle vystaveného potvrdenia finančného oddelenia konajúceho colného orgánu bola žalobcom vyplatená dňa 04.05.1998,
 - dňa 19.06.2001 Colný úrad Senica vydal rozhodnutie č. 1760/01/6521/Ra o vzniku colného dlhu na sumu 210.280,- Sk na zvyšných 2525 ks biliardových tág uskladnených v Colnom sklade Bratislava.
 - dňa 14.08.2001 Colný úrad Senica vyzval žalobcu výzvou č. 1828/97-1-cargo/44/01 na úhradu colného dlhu v sume 210.280,- Sk.
 - dňa 10.01.2002 žalovaný v mimoodvolacom konaní zrušil rozhodnutie č. 1706/01/6521/RN Colného úradu Senica o vzniku colného dlhu na sumu 210.280,- Sk.
 - dňa 19.07.2002 Colný úrad Senica vydal nové rozhodnutie č. 1607/02/6521/Ra na úhradu colného dlhu v sume 210.280,- Sk.

- dňa 28.08.2003 žalovaný v odvolacom konaní zrušil odvolaním napadnuté rozhodnutie č. 1607/02/6521/Ra Colného úradu Senica o vzniku colného dlhu na sumu 210.280,- Sk.
- dňa 17.02.2004 Colný úrad Senica vydal v poradí ďalšie nové Rozhodnutie o vzniku colného dlhu č. 492/04/6521/Ma na úhradu colného dlhu v sume 210.280,- Sk.
- dňa 03.08.2004 žalovaný v odvolacom konaní potvrdil odvolaním napadnuté rozhodnutie č. 492/04/6521/Ma Colného úradu Senica o vzniku colného dlhu na sumu 210.280,- Sk a odvolanie podané žalobcom zamietol.

Najvyšší súd pri svojom rozhodovaní o podanom odvolaní posúdil námietky žalovaného voči názoru krajského súdu o tom, že bol colný dlh zapísaný do účtovných dokladov v rozpore s § 221, § 222 a § 238 ods. 1 colného zákona. Nesprávnosť tohto názoru žalovaný dôvodil tým, že k zápisu colného dlhu v danom prípade došlo iným spôsobom ako prijatím colného vyhlásenia, preto bol zápis do účtovnej evidencie v zmysle § 221 ods. 3 colného zákona vykonaný dňa, keď mohli colné orgány vymerať výšku colného dlhu a určiť osobu, ktorá je povinná clo zaplatiť. Uvedená lehota má však podľa žalovaného iba poriadkový charakter a zákon nespája s jej nedodržaním žiadnu sankciu. Sankcia premlčania, ako vyplýva z ustanovení uvedeného zákona, bola stanovená len pre vybratie a vymáhanie cla, nie však pre jeho vymeranie.

V zmysle § 238 ods. 1 colného zákona sa právo vybrať a vymáhať nedoplatok cla premlčuje po šiestich rokoch po roku, v ktorom sa stal splatným. Podľa odseku 2 uvedeného ustanovenia ak sa vykoná úkon smerujúci k vybratiu alebo k vymoženiu nedoplatku, premlčacia lehota sa prerušuje a začína plynúť nová premlčacia lehota po uplynutí kalendárneho roka, v ktorom bol dlžník o tomto úkone upovedomený.

V súvislosti s uvedeným zákonným ustanovením žalovaný namietol, že krajský súd vychádzal z názoru, že k prvotnému zápisu colného dlhu došlo ešte v roku 1995 a teda právo vybrať a vymáhať colný dlh vo výške 2.505 ks tak bolo premlčané dňa 31.12.2001, pretože podľa administratívnych dokladov nebol v tejto lehote vykonaný žiaden úkon smerujúci k jeho vybratiu a vymoženiu.

Podľa žalovaného bol tento názor nesprávny preto, že krajský súd pri ňom nevzal do úvahy výkaz nedoplatkov zo dňa 1.2.1996, v dôsledku ktorého by malo byť konanie prerušené a dňom 1.1.1997 mala začať plynúť nová 6-ročná premlčacia lehota, ktorá by uplynula dňom 31.12.2002. Počas tejto doby však dňa 19.6.2001 vydal Colný úrad Senica rozhodnutie zn. 1760/01/6521/Ra opäť spôsobujúce prerušenie plynutia premlčacej lehoty.

Žalovaný poukázal na to, že k zápisu colného dlhu do účtovných dokladov došlo až v súvislosti s rozhodnutím zo dňa 19.6.2001.

V závere odvolania žalovaný namietol aj krajským súdom v rozsudku uloženú úlohu, v zmysle ktorej má žalovaný v ďalšom konaní prihliadnuť na plynutie lehoty podľa § 220 ods. 5 colného zákona, pretože zákon č. 618/1992 Zb., podľa ustanovení ktorého mal v konaní postupovať, takéto ustanovenie neobsahuje.

Najvyšší súd sa v plnom rozsahu stotožnil s uvedenými námietkami žalovaného. Z odôvodnenia napadnutého rozsudku mal totiž preukázané, že krajský súd síce na str. 6 odôvodnenia citoval tieto rozhodnutia colných úradov, ale na str. 8 s prihliadnutím na opakovanosť v účtovných zápisoch ich označil za nezákonné v zmysle § 221 ods. 3 zák. č. 618/1992 Zb. a teda ich nezobral na vedomie pri aplikácii ust. § 238 ods. 1 zák. č. 618/1992 Zb. na začatie behu premlčacej lehoty a jej plynutí.

Podľa odôvodnenia rozsudku krajský súd považoval za nesporné, že sa v danom prípade najneskôr pri vydaní rozhodnutia dňa 9.4.1998 Colným úradom v Senici, ale už aj dňa 10.8.1995 preukázalo, že povinný I. B. nespĺnil povinnosti vyplývajúce mu z režimu tranzitu podľa § 96 ods. 2 colného zákona, čím odňal tovar colnému dohľadu. Toto konanie podľa názoru krajského súdu potom možno považovať za rozhodujúce pre určenie dňa, kedy bol colný úrad oprávnený a zároveň povinný v súlade s § 221 ods. 3 písm. a/ vymerať príslušné clo.

Uvedené skutočnosti však určujú dva rôzne rozhodujúce dni na zapísanie colného dlhu do účtovných kníh, jeden v závislosti od 9.4.1998 a druhý od 10.8.1995. Práve pre uvedenú dvojitosť skutkového stavu, je potom záver krajského súdu nesprávny.

Ak krajský súd na jednej strane posudzuje začiatok plynutia lehoty podľa § 238 ods. 1 od skutočností spojených so zapísaním colného dlhu do účtovných dokladov ešte v roku 1995, potom prijatiu tohto záveru ako správneho bráni nedostatok vyhodnotenia oznámenia výkazu nedoplatkov zo dňa 1.2.1996 a potom vydanie rozhodnutia zo dňa 19.7.2002 prvostupňovým správnym orgánom v odôvodnení rozsudku krajského súdu v zmysle § 238 ods. 2 colného zákona. Uvedené skutočnosti môžu byť podľa odvolacieho súdu podstatné pre prijatie záveru pri preskúmaní napadnutého rozhodnutia na základe žaloby žalobcu.

Takisto správnosti právneho záveru krajského súdu odvíjajúceho sa od vydania rozhodnutia dňa 9.4.1998 chýba logická súvislosť. Ak totiž pri tejto časti colného dlhu vychádzal zo zápisu v účtovných dokladoch č. 2188500684, vykonaného v zmysle

oznámenia z 28.11.1995 v tomto období a rozhodnutie o vzniku colného dlhu zo dňa 9.4.1998 považoval za úkon podľa § 238 ods. 1 colného zákona, potom nie je logické, prečo za takýto úkon nepovažoval rozhodnutie o druhej časti colného dlhu, t.j. rozhodnutie z 19.7.2001, ani napadnuté rozhodnutie.

Z uvedených dôvodov nebolo možné záver krajského súdu posúdiť ako správny, a preto musel odvolací súd rozsudok zrušiť a vec vrátiť na ďalšie konanie.

Bude preto úlohou krajského súdu dôslednejšie posúdiť jednotlivé rozhodnutia colných orgánov a zvážiť v zmysle hore prijatých záverov, či námietky žalobcu vrátane jeho rozsahu ručenia sú opodstatnené.

Najvyšší súd súčasne poukazuje na nejasnosti v uvádzaní počtu biliardových tág colnými orgánmi, ktoré mali byť odňaté spod colného dohľadu v jednotlivých rozhodnutiach (2754, resp. 2734 kusov po oprave v rozhodnutí z 9. apríla 1998, 2525 v zmysle prípisu colného orgánu z 24. novembra 1997, resp. 2505 kusov v iných rozhodnutiach). S týmto nedostatkom konania sa prvostupňový colný orgán v Rozhodnutí o vzniku colného dlhu vydanom dňa 17. februára 2004 nevysporiadal.

O trovách odvolacieho súdneho konania rozhodne krajský súd v zmysle § 224 ods. 3 v spojitosti s § 246c O.s.p. v novom rozhodnutí o veci.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu **n i e j e** prípustný opravný prostriedok (§ 246c O.s.p.).

V Bratislave dňa 27. marca 2008

JUDr. Anna Elexová, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia :